

[Lars P. Jensen.]

til. Råvarer går frit ind, garner billigst, halvfabrikata dyrere og færdigvarer dyrest. Til eksempel: råvarer går frit ind, garn-tolden er sat til 3 pct., tolden for meter-varer er sat til 12,5 pct. og for færdig kon-fektion til 20 pct. Denne opbygning er det, der giver dansk industri i forskellige led et incitament.

Toldlovsforslaget tilsigter med denne struktur en øget dansk produktion og beskæftigelse, der skulle give et større hjemmemarked, bedre udnyttelse af kapaciteten og dermed mulighed for større konkurrenceevne overfor vore konkurrenter på de udenlandske markeder.

Endelig kommer det spørgsmål, om den danske industri vil udnytte den toldbeskyttelse, der med lovforslaget gives den, altså den i pressen og fra anden side fremsatte påstand om, at et toldprovenu på 30 mill. kr. i statskassen vil blive til 90 mill. kr., inden det når forbrugerne. Jeg tror ikke på denne påstand, og udvalgsarbejdet har ikke ført beviser for den.

Jeg nævnte under første behandling, at der var stærk konkurrence indenfor dansk beklædningsindustri. Jeg nævnte også, at der var stor mulighed for, at udenlandske eksportører kom til at bære noget af tolden. Jeg kunne fristes til at spørge de ærede medlemmer, der har givet udtryk for tro på, at de 30 mill. kr. til statskassen vil ramme forbrugerne med det tredobbelte beløb, fordi dansk industri vil udnytte toldbeskyttelsen fuldtud: Har man fra den side helt mistet troen på den frie konkurrence? Tror man ikke på konkurrencen som regulator mere? Har venstre, har retsforbundet helt afskrevet dette princip? Tror man fra den side ikke på, at der indenfor dansk tekstil- og beklædningsindustri overhovedet er nogen konkurrence? Har man den opfattelse, synes jeg, det var rimeligt at sige det rent ud. Heroverfor kan man fremføre det argument: Hvis ikke industrien udnytter toldbeskyttelsen, hvorfor skal den så i det hele taget have den? Dertil vil jeg svare — og jeg kan nævne et eksempel —: når prisen på en habit, syet i og importeret fra udlandet, som efter lovforslaget fortoldes med 20 pct., bliver større end prisen på en habit, syet herhjemme af importeret klæde, skulle der i denne prisforskel ligge et

incitament for forbrugerne til at købe det danske produkt, og der ligger endvidere et incitament for beklædningsindustrien til at bruge danskvævede varer, så at de undgår tolden på de udenlandske metervarer.

Det er lovforslagets teknik, om jeg må sige det på den måde, og forstået således, at udnyttelse af tolden på den hjemlige produktion ikke er betingelse for, at loven kan få beskæftigelsesmæssig og produktionsmæssig betydning for industrien.

For at vurdere lovforslagets virkninger skal man også tage i betragtning, at deponeringsordningen ophæves den dag, loven er vedtaget. Vi er selvfølgelig indforstået med, at dette er et led i hele problemstillingen omkring toldlovsforslaget, og det gjorde mig helt varm om hjertet, da jeg i dag hørte det ærede medlem hr. Poul Møller give udtryk for, at deponeringsordningen havde fordyret varerne, og at den iøvrigt havde hindret unge, dygtige og initiativrige folk i at komme frem. Det blev jeg glad for at høre. Det var de selvsamme argumenter, vi brugte, da man i sin tid fra konservativ side indførte deponeringsordningen.

Dertil kommer så den forhøjelse af tekstilafgiften, som følger af lovforslaget.

Endelig kan man stille det spørgsmål: Har den udenlandske tekstilindustri ikke været udsat for det samme som den danske, eller er der særlige forhold, der gør sig gældende her, så at der er grund til at beskytte den danske tekstilindustri?

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen henviste i formiddags til nogle udregninger fra tekstilbranchen indenfor OEEC, men fik unægtelig noget andet ud af at læse denne statistik, end jeg har fået. Det fremgår nemlig klart af statistikken, at produktionsindekset for tekstilvarer i samtlige OEEC-lande i 1955 var 104, når 1950 blev sat til 100. Hvis vi tager de forskellige lande, som er vore traditionelle konkurrenter, og sætter produktionsindekset i 1950 til 100, viser det sig, at Belgien i 1955 havde et produktionsindeks på 109, Frankrig 101, Holland 125, Tyskland 128, England 92, Sverige 91, og at Danmark var nede på 86. Danmark lå altså lavest af de laveste lande.

Som eksempel og forklaring herpå kan nævnes, at den danske produktion af uld-metervarer i årene 1950—54 formindskedes med knap 20 pct., medens samtidig im-